

Népzene 2.

dalok

2012/2013 Pte-Mk
Halmos Béla kurzusa

A mérai hegytetőn

A mérai hegytetőn
Ott lakik a, ott lakik a szeretőm.
Fehér kendőt lobogtat,
Engem oda, engem oda csalogat.

Ne csalogass engemet,
Mer' én oda, mer' én oda nem megyek.
Ha én oda elmegyek,
Szeretője, szeretője én leszek.

A mérai csorgóvíz,
Olyan édes, olyan édes, mint a méz.
Aki iszik belőle,
Vágyik a szerelemre.

Én is ittam belőle,
Szerelmes lettem tőle.

A múlt nyáron nem volt eső

A múlt nyáron nem volt eső,
nem is termett hű szerető.
Ájnáná...

Irigyeim sokan vannak,
mint a kutyák, úgy ugatnak.
Adok nekik víg napokat,
hadd ugassák ki magukat.
Ájnáná...

De szeretnék csillag lenni

De szeretnék az egen csillag lenni,
Minden éjjel az ég alján ragyogni!
Ejféltájba megkerülném az eget,
Onnat nézném, hogy a babám kit szeret.

El kell menni katonának messzire.
Itt kell hagyni a babámat, nincs kire.
Rejád bizom, jó barátom, virágom,
Éljed vele világodat, nem bánom.

Besorozott a német katonának.
Lovat adott, hogy én gyalog ne járjak.
Lovat adott, kesely lábú paripát,
Avval menek, kisangyalom, tehozzád.

Édesanyám rózsafája

Édesanyám rózsafája
Engem nyílott utoljára.
Bár sohase nyílott volna, nyílott volna
Maradtam volna bimbóba hadd el, hadd.

Én vagyok az aki nem jó
Fellegető nyitogató.
Nyitogatom a felleget, a felleget,
Sírok alatta eleget hadd el, hadd.

Sírok, mikor nem látja más,
Hull a könnyem, mint kútforrás.
Hull előmre, hull a földre, hull a földre,
Hull a gyászos kebelemre, hadd el, hadd.

Titkon szeretőt tartani,
Bajos aztat elrejtteni.
Már ezután olyat szeress, olyat szeress,
Akit könnyen elfelejtesz, hadd el, hadd.

Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha
Megfogadnám, de már késő, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső, hadd el, hadd.

Fehér fuszulykavirág...

Fehér fuszulykavilág,
Ne jöjj hozzám napvilág,
Gyere este sötétbe,
Hadd üljek az öledbe.

Ha te tudnád amit én,
Ki babája vagyok én,
Te is sirnál, nem csak én,
Keservesebben mint én.

Egyszer voltam nálatok,
Leszakadt az ágyatok,
Úgy recsegett, ropogott,
A szalmája szotyogott.

Hallod-e Te, szelídecске

Hallod-e Te, szelídecске leány vagy-e vagy menyecske?
nem vagyok én szelídecске, sem leány, de sem menyecske.
mert én kerti virág vagyok, a harmatért majd' meghalok,
mert én kerti virág vagyok, a harmatért majd' meghalok.

Ha Te virág vagy a kertben, én meg harmat vagyok benne,
este a virágra szálllok, reggelig rajta úszkállok.
Hozd fel Isten azt a napot, hogy süsse fel a harmatot,
a füvekről a harmatot, a szívemről a bánatot.

Kinek nincs kedve itt lakni, menjen mennyországba lakni,
építsen az égre házat, ott nem éri semmi bánat,
építsen az ég szélére, ott nem éri semmiféle,
építsen az égre házat, hogy ne érje semmi bánat.

Jajj de bajos kik egymást nem szeretik

Jajj de bajos kik egymást nem szeretik
tövis közül az ibolyát kiszedni
Én ki szetdem, megszúrtam a kezemet,
verje meg az isten a te szívedet.

Jajj de bajos kik egy mást nem szeretik,
egy párána ketten kell lefeküdni,
A párnának a két széle elszakad,
a közepe tiszta, úgy van megvarva.

Nincs édesebb a havasi dinnyénél
nincs kedvesebb az első szeretőnél
Mert az első igazán tud szeretni
másodikért de sokat kell szenvedni.

Jaj Istenem tégy egy-tégy egy csodát

Jaj Istenem tégy egy-tégy egy csodát,
Változtasd borrá-borrá a Tiszát,
Ha a Tisza borból volna,
A szívemnek semmi baja se volna.

Azt mondják, hogy boros-boros vagyok,
Hazamenni mennék, de nem tudok,
Aki tudja mért nem mondja,
Merre van az országútja, csuhajja.

Azt mondják, hogy boros-boros vagyok,
Mert mindig olyan veres vagyok,
Veres a libának orra,
Pedig sose mártja borba, csuhajja.

Azt mondják, hogy részeg-részeg vagyok,
Hogy a bordó bortól ingadozom,
A nádszál is ingadozik,
Pedig az csak vizet iszik, csuhajja.

Királyfalvi nagy hegy alatt

Királyfalvi nagy hegy alatt,
Királyfalvi nagy hegy alatt
Folyik a szerelempatak,
Folyik a szerelempatak.

Aki jabból vizet iszik,
Aki jabból vizet iszik,
Babájától elbucsuzik,
Babájától elbucsuzik.

Én is abból vizet ittam,
Én is abból vizet ittam,
A bánattól elbucsuztam,
A babámtól elbucsuztam.

Ugy elbucsuztam szegénytől,
Ugy elbucsuztam szegénytől,
Mint egy szálfalevélétől,
Mint egy szálfalevélétől.

Látod édesanyém

Látod, édesanyám, kedves édesanyám, mért szültél a világra.
Inkább dobtál volna, bárcsak dobtál volna a zavaros Tiszába.
Tisza vize vitt volna a jeges Dunába,
Hogy ne lettem volna, bár ne lettem volna senki megunt babája.

Nincsen páros csillag, nincs már páros csillag, mind lehullott a földre.
Nincsen hű szeretőm, nincs már hű szeretőm, mert elhagyott örökre.
Ha elhagyott, nem búsulok, elment örökre.
Sej a síromban is, még a föld alatt is csak ő jár az eszembe.

Sebesen forog a, sebesen forog a motorkocsi kereke
Azon visznek engem, azon visznek engem, ki a határ szélére
Barna kislány arra kéri a kocsivezetőt
Visszahozza-e még, visszahozza-e még
Az én kedves szeretőm.

Visszahozom kislány, visszahozom kislány a te kedves szeretőd.
Majd ha letelik a, majd ha letelik a, az a három esztendő.
Ahány százszor megfordul a kocsi kereke,
Annyi százszor babám, annyi százszor babám, jussak én az eszedbe.

Nincsen sárga rózsá, nincsen sárga rózsá, csak a száraz levele.
Nincsen szép szeretőm, nincsen szép szeretőm, az anyja lebeszélte.
Lebeszélte az édesanyja, hogy ne szeressen soha engemet.
Mert én soká, vagy talán sohase töltöttem ki az időmet.

Nem loptam még én életemben

Nem loptam még én életemben
csak egy csikosat Debrecenmben
Mégis rám verték a vasat,
a babám szíve majd meg hasatt.

Mikor mentem hazaféle
három zsandár állot elém
Azt kérdezték mi a nevem,
hol az utazó levelem.

Várjál zsandár megmutatom
csak a lajbim kibontom,
Előveszem a revolverem
itt az utazó levelem.

Mikor mentem hazafelé
megnyílt az ég három felé,
Ragyogtak rám a csillagok
nem tudták, hogy árva vagyok.

